

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه قم
دانشکده علوم پایه
پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد رشته ریاضی کاربردی

عنوان:

الگوریتم خطی برای یافتن طولانی‌ترین مسیر در گراف‌های شبکه‌ای مستطیلی

استاد راهنما:
دکتر غلامحسین شیردل

نگارنده:
شکوفه محمودیان

پاییز ۱۳۹۲

تقدیم به:

حضرت معصومه و امام زمان

و پدر و مادر بزرگوارم

تشکر و قدردانی

در هیاهوی زندگی دریافتم چه دویدن‌هائیکه فقط پاهایم را از من گرفت در حالی که گویی ایستاده بودم، چه غصه‌هائیکه فقط باعث سپیدی موهایم شد در حالیکه قصه‌ای کودکانه بیش نبود. دریافتم کسی هست که اگر او بخواهد می‌شود و اگر نه نمی‌شود” به همین سادگی” کاش نه می‌دویدم و نه غصه می‌خوردم فقط او را می‌خواندم.

اگر چه در ابتدای این راه بی‌پایان هستم ولی امیدوارم که با دستیابی به مراتب بالاتر، علاوه بر تشکر از خالق یکتا؛ از استاد بزرگوارم **آقای دکتر غلامحسین شیردل** از آنجا که تجلیل از معلم سپاس از انسانی است که هدف و غایت آفرینش را تامین می‌کند، بر حسب وظیفه و از باب این که تقدیر و تشکر از نعمت‌های خداوند همانند تشکر از اوست؛ و از همه **دوستان** همیشه سرسبز و پاینده‌ام، و در آخر از **پدر و مادر** دو دوست بزرگ و هیچگاه تکرار نشدنی و دست نیافتنی کسانی که از لحظه‌ای منت نهادن امتناع کردند و عاشقانه و بی‌چشم داشت مرا دوست داشتند و یاری کردند؛ گوشه‌ای از مراتب ادب و تواضع را با تقدیم این پایان نامه به ایشان به جای آورم.

فهرست مطالب

۲	۱	مفاهیم و تعاریف مقدماتی
۳	۱.۱	مقدمه
۳	۲.۱	گراف
۶	۳.۱	یکریختی در گراف‌ها
۷	۴.۱	زیرگراف‌ها
۹	۵.۱	پیچیدگی زمانی و مرتبه‌ی اجرایی
۱۳	۶.۱	مرتبه اجرایی الگوریتم (O ای بزرگ)
۱۵	۲	الگوریتم خطی برای یافتن طول طولانی‌ترین در گراف‌های شبکه‌ای مستطیلی
۱۶	۱.۲	مقدمه
۱۶	۲.۲	مقدمات و تعاریف پایه‌ای
۱۹	۳.۲	یک کران بالا برای طول طولانی‌ترین مسیر
۲۳	۴.۲	نواربندی و دوبخشی کردن
۲۹	۵.۲	مسئله‌ی درجه‌ی یک
۳۷	۶.۲	الگوریتم طولانی‌ترین مسیر
۳۸	۷.۲	طرز کار الگوریتم
	۳	الگوریتم خطی برای یافتن مسیر هامیلتونی در برخی کلاس‌های گراف‌های شبکه‌ای
۴۲		شبکه‌ای
۴۳	۱.۳	مقدمه
	۲.۳	شرایط لازم و کافی برای وجود مسیر هامیلتونی در گراف‌های شبکه‌ای
۴۴		L -الفبایی، C -الفبایی، F -الفبایی و E -الفبایی
۵۶	۳.۳	مسیر هامیلتونی در گراف شبکه‌ای L -الفبایی $L(m, n)$
۵۸	۴.۳	مسیر هامیلتونی در گراف شبکه‌ای C -الفبایی $C(m, n)$

۵۸	مسیر هامیلتونی در گراف شبکه‌ای F -الفبایی $F(m, n)$	۵.۳
۶۰	مسیر هامیلتونی برای گراف شبکه‌ای E -الفبایی $E(m, n)$	۶.۳
۶۴	نتیجه گیری	۷.۳

لیست جداول

لیست تصاویر

۵ نمودار گرافهای G و H	۱.۱
۶	۲.۱
	الف. نمودار گراف G . ب زیرگراف القایی-زیرگراف یال القایی-	۳.۱
۹ زیرگراف فراگیر- $G - \{e_2, e_4\}$	
۱۰	۴.۱
۱۷ گراف شبکه‌ای مستطیلی $R(7, 6)$	۱.۲
۱۸ دور هامیلتونی برای گراف شبکه‌ای مستطیلی $R(8, 5)$	۲.۲
۱۹ گراف شبکه‌ای مستطیلی که مسیر هامیلتونی بین s و t ندارد	۳.۲
	الف. طول مسیر بین s و t گراف شبکه‌ای ۱-مستطیلی. ب. طول مسیر	۴.۲
	بین s و t در گراف شبکه‌ای ۲-مستطیلی. ج و د. مسیر با طول $2m$ و	
۲۹ $1 - 2m$ گراف شبکه‌ای ۲-مستطیل	
۳۱ یک نوار از $P(R(8, 4), s, t)$	۵.۲
	یک نوار از $(R(4, 3), s, t)$ زمانی که R ۳-مستطیل و s و t رئوس	۶.۲
۳۱ گوشه‌ای از $R - S$ هستند.	
۳۲	۷.۲
	الف. یک نوار از $(R(3, 3), s, t)$ ب و ج. یک نوار از $(R(4, 3), s, t)$	۸.۲
۳۲ زمانی که $U(R, s, t) = mn - 1$	
۳۳ یک نوار از $(R(4, 3), s, t)$ زمانی که F_3 اجرا می‌شود.	۹.۲
۳۴	۱۰.۲
۳۵ یک نوار از $R(6, 4)$	۱۱.۲
۳۶ یک نوار از $R(4, 4)$	۱۲.۲
۳۷ یک نوار از $(R(4, 4), s, t)$ زمانی که s و t مقابل هستند.	۱۳.۲
۳۷	۱۴.۲

۱۵.۲	برای $n = m = ۳$ الف s و t دارای رنگ سفید هستند و یک مسیر هامیلتونی وجود دارد ب. s و t رنگ متفاوت دارند و مسیری با $U(R, s, t)$ وجود دارد ج. s و t دارای رنگ سیاه هستند و مسیری با $۲ - mn = U(R, s, t)$ وجود دارد.	۴۰
۱۶.۲	مثالی از $R(۱۲, ۵)$ با $L = mn - ۱$ الف. نواربندی به وسیله S . ب-د. سه نتیجه از نوار. ذ. طولانی ترین مسیر در $R - S$. ر. مسیر $P(R, s, t)$	۴۱
۱.۳	الف) گراف شبکه ای مستطیلی $R(۱۰, ۱۱)$. ب) گراف شبکه ای L -الفبایی $L(۴, ۳)$. ج) گراف شبکه ای C -الفبایی $C(۴, ۳)$. د) گراف شبکه ای E -الفبایی $E(۴, ۳)$	۴۴
۲.۳	گراف شبکه ای که مسیر هامیلتونی بین s و t ندارد	۴۶
۳.۳	الف) دور هامیلتونی در گراف شبکه ای $R(۸, ۵)$. ب) گراف شبکه ای L -الفبایی $L(۴, ۳)$	۴۷
۴.۳	مسیر هامیلتونی در $R(۱۰, ۱۱)$	۴۸
۵.۳	مسیر هامیلتونی در $R(۷, ۱۱)$	۴۹
۶.۳	مسیر هامیلتونی در $R(۷, ۱۱)$	۵۰
۷.۳	گراف شبکه ای L -الفبایی که مسیر هامیلتونی بین s و t ندارد.	۵۲
۸.۳	افرازی از $L(۴, ۳)$	۵۳
۹.۳	گراف شبکه ای C -الفبایی که مسیر هامیلتونی بین s و t ندارد.	۵۵
۱۰.۳	گراف شبکه ای F -الفبایی که مسیر هامیلتونی بین s و t ندارد.	۵۶
۱۱.۳	گراف شبکه ای E -الفبایی که مسیر هامیلتونی بین s و t ندارد.	۵۷
۱۲.۳	الف) و ب) یک نوار از $L(۳, ۳)$. ج) نوار از $C(۳, ۳)$	۶۰
۱۳.۳	الف) و ب) دو بخش از $L(۳, ۳)$ ج)	۶۲
۱۴.۳	الف) و ب) نوار از $F(۳, ۴)$ و $F(۳, ۳)$ ج) نوار از $E(۳, ۳)$	۶۳
۱۵.۳	یک نوار از $F(۳, ۳)$ زمانی که $s, t \in R(۲m - ۴, n)$	۶۴
۱۶.۳	الگوریتم ۱: الگوریتم مسیر هامیلتونی برای گراف های شبکه ای L -الفبایی	۶۴
۱۷.۳	الگوریتم ۲: الگوریتم مسیر هامیلتونی برای گراف های شبکه ای C -الفبایی	۶۵
۱۸.۳	الگوریتم ۳: الگوریتم مسیر هامیلتونی برای گراف های شبکه ای F -الفبایی	۶۵
۱۹.۳	الگوریتم ۴: الگوریتم مسیر هامیلتونی برای گراف های شبکه ای E -الفبایی	۶۶

چکیده

از آنجایی که یافتن طولانی‌ترین مسیر به زمان زیادی نیازمند است تنها برای تعداد کمی از گراف‌های خاص طولانی‌ترین مسیر در زمان چندجمله‌ای به دست می‌آید. در این پایان‌نامه یک الگوریتم در زمان خطی برای یافتن طولانی‌ترین مسیر بین دو رأس داده شده در یک گراف شبکه‌ای مستطیلی ارائه می‌کنیم. سپس شرایط کافی برای وجود مسیر هامیلتونی در گراف‌های شبکه‌ای L -الفبایی، C -الفبایی، F -الفبایی و E -الفبایی و همچنین الگوریتم خطی برای یافتن مسیر هامیلتونی در این گراف‌ها را ارائه می‌کنیم.

واژه‌های کلیدی:

مسیر هامیلتونی، دور هامیلتونی، طولانی‌ترین مسیر، گراف شبکه‌ای مستطیلی، گراف شبکه‌ای L -الفبایی

مقدمه

مسئله‌ی شناخته شده مسیر هامیلتونی یک مورد ویژه از مسائل طولانی‌ترین مسیر است [۴، ۸].

درخت‌ها اولین دسته از گراف هستند که یک الگوریتم زمان-چندجمله‌ای برای مسئله‌ی طولانی‌ترین مسیرشان پیدا شده است (یعنی یافتن قطر یک درخت بی‌وزن). این الگوریتم ابتدا توسط دایگسترا^۱ مطرح گردید، سپس بولترمن^۲ اثباتی برای آن مطرح کرد [۲]، و بعداً توسط یوهارا^۳ و انو^۴ برای درختان بی‌وزن اصلاح شد [۱۶].

اخیراً مرتزیوس^۵ و کرنیل^۶ برای دسته‌ی عظیمی از گراف‌ها یک الگوریتم زمان-چندجمله‌ای بیان کرده‌اند [۱۵].

در حوزه الگوریتم‌های تقریبی نشان داده شده است که این مسئله در APX نیست، یعنی هیچ الگوریتمی تقریبی از زمان چندجمله‌ای باضریب ثابت برای مسئله وجود ندارد مگر اینکه $P = NP$. همچنین نشان داده شده است که یافتن مسیری از طول $n - n^\epsilon$ در زمان چندجمله‌ای ممکن نیست مگر اینکه $P = NP$ [۹]. براساس دانش ما بهترین الگوریتم تقریبی شناخته شده برای مسئله نسبتی از $O(n(\log \log n / \log n)^2)$ دارد [۱۱]. برای مشاهده‌ی نتایج بیشتری در زمینه‌ی الگوریتم‌های تقریبی در گراف‌های عمومی به مقاله‌های [۵-۷] رجوع کنید. گراف‌های شبکه‌بندی مستطیلی اولین بار در [۱۴] ظاهر شده‌اند، گراف شبکه‌ای مستطیلی $R(m, n)$ زیرگرافی از G^∞ (گراف شبکه‌بندی شده نامتناهی) تولید شده توسط $V(m, n) = \{v \mid 1 \leq v_x \leq m, 1 \leq v_y \leq n\}$ است، جایی که v_x و v_y به ترتیب مختصات v نسبت به محورهای مختصات x و y هستند. در فصل اول قضایا و تعاریف مقدماتی بیان شده در فصل دوم و سوم با اثبات چندین لم کران بالای طول طولانی‌ترین مسیر را یافته سپس با استفاده از آن به یافتن طولانی‌ترین مسیر از طریق نواربندی و دوبخش کردن گراف و مسئله‌ی درجه‌ی یک می‌پردازیم سپس با توجه به آن الگوریتم طولانی‌ترین مسیر $R(m, n)$ و با استفاده از این الگوریتم طولانی‌ترین مسیر در گراف $L(m, n)$ و $C(m, n)$ و $F(m, n)$ و $E(m, n)$ را یافته.

^۱Dijkstra

^۲Bulterman

^۳Uehara

^۴Uno

^۵Mertzios

^۶Corneil

فصل ۱

گراف‌های شبکه‌ای مستطیلی و کلاس‌های آن

۱.۱ مقدمه

یک گراف شبکه‌ای زیرگراف رأس القایی متناهی از یک شبکه نامتناهی است. گراف‌های شبکه‌بندی مستطیلی اولین بار در [۱۴] ظاهر شده‌اند، جایی که لوسیو^۱ و ماگنیا^۲ سعی کردند مسئله‌ی مسیر هامیلتونی را حل کنند. در [۳] چن^۳ یک الگوریتم موازی برای یافتن یک مسیر هامیلتونی بین دو رأس داده شده از یک گراف شبکه‌ای مستطیلی در زمان ثابت ارائه کرده است. در این بخش، تعاریف و برخی از نتایج منتشر شده قبلی در زمینه‌ی مسئله‌ی هامیلتونی و طولانی‌ترین مسیر در گراف‌های شبکه‌ای مستطیلی که در [۳, ۱۰] آمده، ارائه می‌دهیم.

۲.۱ گراف

گراف G یک سه‌تای مرتب $(V(G), E(G), \varphi_G)$ ، که در آن مجموعه‌ی ناتهی از اشیاء را با $V(G)$ نشان داده و مجموعه رأس‌ها می‌نامیم و مجموعه‌ی دوتایی از عناصر $V(G)$ را با $E(G)$ نشان داده و مجموعه‌ی یال‌ها می‌نامیم، و φ_G تابع وقوع است که به هر یال G ، دو رأس نسبت می‌دهد. اگر e یک یال u و v رأس‌هایی باشند، به قسمی که $\varphi_G(e) = uv$ ، آن‌گاه می‌گویند e ، u را به v وصل می‌کند. رأس‌های u و v را دو انتهای e می‌نامند.

^۱Lussio

^۲Mugnia

^۳Chen

برای روشن کردن تعریف، مثالی از گراف را ارائه می‌دهیم:

مثال ۱.۲.۱.

$$G = (V(G), E(G), \varphi_G)$$

که در آن

$$V(G) = \{v_1, v_2, v_3, v_4, v_5, v_6\}$$

$$E(G) = \{e_1, e_2, e_3, e_4, e_5, e_6, e_7, e_8, e_9, e_{10}\}$$

$$\varphi_G(e_1) = v_1v_2, \quad \varphi_G(e_2) = v_2v_3, \quad \varphi_G(e_3) = v_3v_4, \quad \varphi_G(e_4) = v_4v_5,$$

$$\varphi_G(e_5) = v_5v_1, \quad \varphi_G(e_6) = v_6v_1, \quad \varphi_G(e_7) = v_6v_2, \quad \varphi_G(e_8) = v_6v_3,$$

$$\varphi_G(e_9) = v_6v_4, \quad \varphi_G(e_{10}) = v_6v_5$$

مثال ۲.۲.۱.

$$H = (V(H), E(H), \varphi_H)$$

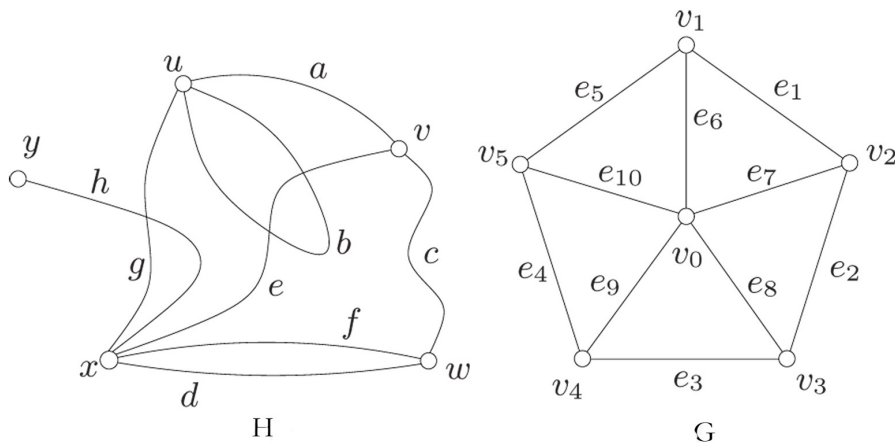
که در آن

$$V(H) = \{u, v, w, x, y\}$$

$$E(H) = \{a, b, c, d, e, f, g, h\}$$

$$\varphi_H(a) = uv, \quad \varphi_H(b) = vu, \quad \varphi_H(c) = uw, \quad \varphi_H(d) = wx,$$

$$\varphi_H(e) = vx, \quad \varphi_H(f) = wx, \quad \varphi_H(g) = ux, \quad \varphi_H(h) = xy$$

شکل ۱.۱: نمودار گرافهای H و G

نمودار گراف صرفاً رابطی وقوع را بین رأس‌ها و یال‌های آن‌ها به نمایش می‌گذارد. اما، غالباً نمودار گراف را رسم و به آن به‌عنوان خود گراف اشاره می‌کنیم؛ با همین برداشت، نقطه‌هایش را رأس‌ها و خط‌هایش را یال‌ها می‌نامیم. نمودارهای H و G در شکل ۱.۱ نشان داده شده‌اند.

دو رأس که بر یالی مشترک واقع‌اند، مجاور هستند، هم‌چنان که دو یال مار بر رأسی مشترک، مجاورند. یالی با دو انتهای یکسان را طوقه، و یال با دو انتهای مجزا را پیوند می‌نامند. اگر هر دو مجموعه‌ی رأس‌ها و یال‌های گراف متناهی باشند، گراف متناهی است، اگر گراف دارای طوقه نبود و هیچ دوتایی از پیوندهایش به یک زوج رأس متصل نباشند، گراف ساده است. در شکل ۱.۱ گراف H ساده نیست اما گراف G ساده است.

گراف دو بخشی گرافی است که مجموعه‌ی رأس‌هایش را بتوان به دو زیرمجموعه‌ی X و Y به‌طوری افراز کرد که هر یال دارای یک انتها در X و یک انتها در Y باشد. چنین افراز (X, Y) را دو بخشی کردن گراف می‌نامند. گراف دو بخشی کامل، یک دو بخشی ساده با افراز (X, Y) است که در آن هر رأس X به هر رأس Y متصل است. اگر $|Y| = n$ و $|X| = m$ ، چنین گرافی را به‌وسیله‌ی $K_{m,n}$ نشان می‌دهند.

۳.۱ زیرگراف

گراف H زیرگراف G است؛ اگر

$$۱. V(H) \subseteq V(G).$$

$$۲. E(H) \subseteq E(G).$$

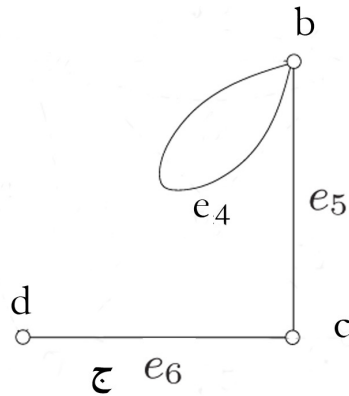
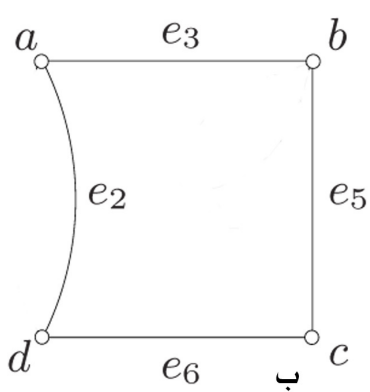
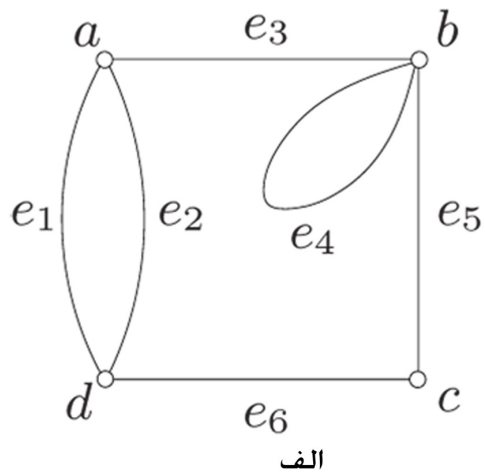
۳. ψ_H تحدید ψ_G به $E(H)$ باشد.

وقتی $H \subseteq G$ اما $H \neq G$ ، می‌نویسیم $H \subset G$ و H را زیرگراف سره G می‌نامیم. اگر H زیرگراف G باشد، G زیرگراف H نامیده می‌شود. زیرگراف فراگیر G زیرگراف H با $V(H) = V(G)$ است.

با حذف همه‌ی طوقه‌ها از G ، و برای هر جفت رأس مجاور، با حذف همه‌ی پیوندها بجز یک پیوند که آن‌ها را به هم متصل می‌کند، زیرگراف فراگیر ساده G را به دست می‌آوریم، که آن را گراف ساده‌ی زمینه‌ی G نامیده‌اند.

فرض کنید که V' زیرمجموعه‌ی ناتهی V باشد. زیرگراف G را که مجموعه‌ی رأس‌هایش V' و مجموعه‌ی یال‌هایش مجموعه‌ای از یال‌های G است که هر دو انتهایش در V' است، زیرگراف G ، القا شده به وسیله‌ی V' می‌نامند و به وسیله‌ی $G[V']$ نشان می‌دهند؛ می‌گوییم که $G[V']$ یک زیرگراف القایی G است. زیرگراف القایی $G[V \setminus V']$ را که به صورت $G - V'$ نمایش می‌دهند، زیرگرافی است که از G با حذف رأس‌های V' همراه با یال‌هایی که رأس‌های V' بر آن‌ها واقع‌اند، به دست می‌آید. اگر $V' = \{v\}$ ، به جای $G - \{v\}$ می‌نویسیم $G - v$.

حال فرض کنید که E' زیرمجموعه‌ی ناتهی E است. زیرگراف G را که مجموعه‌ی رأس‌هایش مجموعه‌ای از دو انتهای یال‌ها در E' و مجموعه‌ی یال‌هایش E' است، زیرگراف القایی به وسیله‌ی E' می‌نامند و آن را با $G[E']$ نمایش می‌دهند و آن را زیرگراف یال-القایی G می‌نامیم. زیرگراف فراگیر G با مجموعه‌ی یالی $E \setminus E'$ را به صورت $G - E'$ می‌نویسند، و زیرگرافی از G است که به وسیله‌ی حذف یال‌های E' به دست می‌آید. همچنین، گرافی از G را که به وسیله‌ی اضافه کردن مجموعه‌ی یال‌های E' به دست می‌آید با $G + E'$ نمایش

شکل ۲.۱: (الف) نمودار گراف G . (ب) زیرگراف یال-القایی و زیرگراف فراگیر گراف G (ج) $G - \{e_1, e_2, e_3\}$

می‌دهند. اگر $E' = \{e\}$ ، به جای $G - \{e\}$ و $G + \{e\}$ ، می‌نویسیم $G - e$ و $G + e$. در شکل ۲.۱ زیرگراف‌هایی از انواع گوناگون رسم کرده‌ایم.

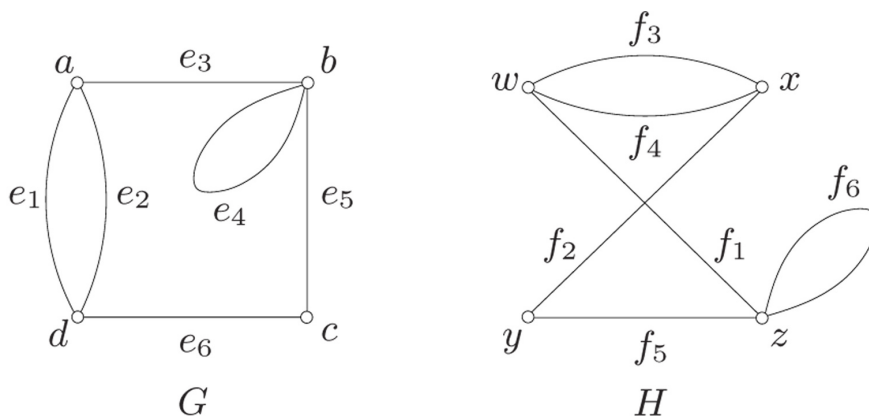
۴.۱ یکرختی در گراف

دو گراف G و H یکسان‌اند اگر:

۱. $V(G) = V(H)$.

۲. $E(G) = E(H)$.

۳. $\varphi_G = \varphi_H$.

شکل ۳.۱:

اگر دو گراف یکسان باشند، آن‌ها را به روشنی می‌توان به وسیله‌ی نمودارهای همانند نشان داد. ممکن است گراف‌هایی که همانند نیستند نیز اساساً یک نمودار داشته باشند. مثلاً نمودار G و H در شکل ۳.۱ به نظر همانندند، با این تفاوت که رأس‌ها و یال‌های نشان‌های گوناگون دارند. گراف‌های G و H یکسان نیستند، اما یکرخیخت هستند. دو گراف G و H را یکرخیخت می‌گویند، اگر دوسویی‌های $\theta : V(G) \rightarrow V(H)$ و $\phi : E(G) \rightarrow E(H)$ موجود باشند به طوری که $\psi_G(e) = uv$ اگر و تنها اگر $\psi_H(\phi(e)) = \theta(u)\theta(v)$ چنین جفت (θ, ϕ) از نگاشت‌ها را یک یکرخیختی بین G و H می‌نامند.

برای نشان دادن اینکه دو گراف یکرخیخت‌اند، باید یک یکرخیختی بین آن‌ها نشان داد. زوج نگاشت (θ, ϕ) که با

$$\begin{aligned} \theta(a) &= w, \quad \theta(b) = z, \quad \theta(c) = y, \quad \theta(d) = x \\ \phi(e_1) &= f_3, \quad \phi(e_2) = f_4, \quad \phi(e_3) = f_1, \quad \phi(e_4) = f_6, \quad \phi(e_5) = f_5, \\ \phi(e_6) &= f_2 \end{aligned}$$

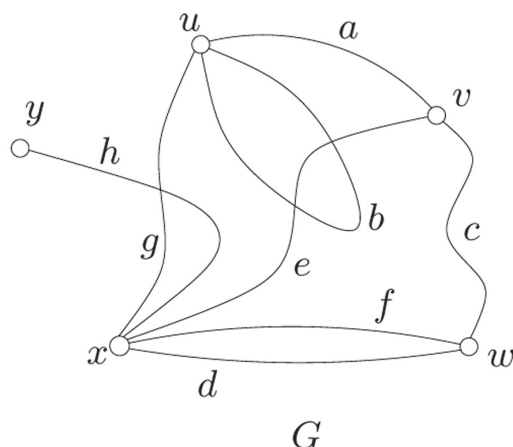
تعریف می‌شود، یک یکرخیختی بین گراف‌های شکل ۳.۱ است. به روشنی G و H ساختار همانند دارند، و تنها در نام‌های رأس‌ها و یال‌ها متفاوت هستند.

۵.۱ مسیر و دور

گشت در G ، دنباله‌ی ناتهی $W = v_0 e_1 v_1 e_2 v_2 \dots e_k v_k$ است که جمله‌های متناوب آن رأس‌ها و یالها هستند، به قسمی که برای $1 \leq i \leq k$ ، دو انتهای e_i ، v_{i-1} و v_i هستند. می‌گوییم w گشتی از v_0 به v_k یا گشت (v_0, v_k) است. رأس‌های v_0 و v_k را به ترتیب مبدأ و انتهای W می‌نامند.

اگر $W = v_0 e_1 v_1 e_2 v_2 \dots e_k v_k$ و $W' = v_k e_{k+1} v_{k+1} \dots e_l v_l$ گشت باشند، گشت $v_0 e_1 v_1 e_2 v_2 \dots e_l v_l$ را، که از وارون کردن ترتیب W به دست می‌آید، با W^{-1} نشان می‌دهند و گشت $v_0 e_1 v_1 e_2 v_2 \dots e_l v_l$ را که از پیوند W و W' در v_k به دست می‌آید با WW' نشان می‌دهند. بخشی از گشت $W = v_0 e_1 v_1 e_2 v_2 \dots e_k v_k$ زیردنباله‌ی $v_i e_{i+1} v_{i+1} \dots e_j v_j$ از جمله‌های متوالی W است؛ این زیردنباله را بخش (v_i, v_j) از W می‌نامیم. گشت $v_0 e_1 v_1 e_2 v_2 \dots e_K v_K$ در گراف ساده به وسیله‌ی دنباله‌ی $v_0 \dots v_K$ ، متشکل از رأس‌هایش تعیین می‌شود؛ از این رو گشت را در گراف ساده می‌توان صرفاً به وسیله‌ی دنباله رأس‌هایش مشخص کرد، به علاوه حتی در گراف‌هایی که ساده نیستند، گاهی به دنباله رأس‌ها که در آن جمله‌های متوالی مانند گشت، مجاور هستند، اشاره خواهیم کرد. در چنین حالت‌ها باید مطمئن شد که بحث برای هر گشت با آن دنباله رأس‌ها معتبر است.

اگر یال‌های e_1, e_2, \dots, e_K در گشت W مجزا باشند، W را گذر می‌نامند. طول گشت W با $\varepsilon(W)$ نشان داده می‌شود. اگر، علاوه بر این، رأس‌های v_0, v_1, \dots, v_k مجزا باشند، W را مسیر می‌نامند. شکل ۴.۱ گشت، گذر و مسیر را در گراف نمایش می‌دهد. همچنین واژه مسیر را برای نشان دادن گراف یا زیرگرافی به کار می‌بریم که رأس‌ها و یال‌های آن‌ها جمله‌های یک مسیرند. دو رأس u و v را همبند خوانند اگر مسیری (u, v) در G موجود باشد. همبندی، یک رابطه هم‌ارزی در مجموعه رأس‌های V است. بنابراین افزای V به زیرمجموعه‌های ناتهی V_1, V_2, \dots, V_w وجود دارد به طوری که دو رأس u و v همبندند اگر و تنها اگر u و v هر دو متعلق به یک مجموعه V_i باشند. $G[V_1], G[V_2], \dots, G[V_w]$ را مؤلفه‌های G می‌نامند. اگر G دارای دقیقاً یک مؤلفه باشد، گراف G همبند است؛ در غیر این صورت G

گشت: $vcwfxfdxguav$
 گذر: $xdwcvexguav$
 مسیر: $wcvau$
 دور: $uavcwdxgu$

شکل ۴.۱:

ناهمبند است. تعداد مؤلفه‌های G را با $w(G)$ نشان می‌دهیم. هر مسیر بسته‌ای دور نامیده می‌شود. درست مانند مسیرها، گاهی برای نشان دادن اینکه گرافی متناظر با دور است از اصطلاح دور استفاده می‌کنیم. دور به طول K را K -دور خوانند. مسیری که شامل هر رأس G است مسیر هامیلتونی G می‌خوانند همچنین دور هامیلتونی G دوری است که شامل هر رأس G است.

۶.۱ گراف‌های شبکه‌ای

شبکه‌ی صحیح دو بعدی G^∞ ، عبارتست از یک گراف نامتناهی با مجموعه رئوسی از صفحه اقلیدسی با مختصات صحیح، در این گراف یک یال بین هر دو رأس با فاصله‌ی واحد وجود دارد. برای یک رأس v از این گراف، v_x و v_y به ترتیب نشان دهنده مختصات x و y نظیر آن نقطه هستند. گاهی اوقات به جای v از (v_x, v_y) استفاده می‌کنیم. رأس‌های شبکه صحیح دو بعدی را با رنگ‌های سفید و سیاه رنگ‌آمیزی می‌کنیم. یک رأس v سفید رنگ‌آمیزی شده هرگاه $v_x + v_y$ عددی زوج باشد؛ در غیر این صورت سیاه رنگ شده است. یک گراف